

MUSTAFA'm, MUSTAFA KEMAL'im!

Dağ başını efkâr almış
gümüş dere durmaz ağlar
gözyaşından kana kesmiş gözlerim
ben ağlarım çayır ağlar çimen ağlar
ağlar ağlar cihan ağlar
mızıklar iniler ırlam ırlam dövülür
altmış üç ilimiz altmış üç yetim
yıllar gelir geçer kuşlar gelir geçer
her geçen seni bizden parça parça götürür

Mustafa'm Mustafa Kemal'im

Diz dövdüm
gözlerim şavkı aktı Sakarya'nın suyuna
Sakarya'nın suları nâmin söyleşir
hemşehrim sakarya öksüz Sakarya
Ankara'dan uçan kuşlar
Kemal'im der günler günü çağrışır
kahrolur bulutlara karışır
gök bulut yaşmak bulut
uca dağlar dev boyunlu morca dağlar
divan durmuş bekleşir

Mustafa'm Mustafa Kemal'im

Nasıl böyle varıp geldin hoşgeldin
çingı kaymış yalazlanmış gözlerin
şol yüzünde güneş südü sıcaklık
ellerinden öperim Mustafa Kemal
senin dalın yaprağın biz senin fidanların
biz bunları yapmadık
sen elbette bilirsin bilirsin Mustafa Kemal
elsiz ayaksız bir yeşil yılan
yaptıklarını yıkıyorlar Mustafa Kemal
hani bir vakitler Kubilay'ı kestiler
çün buyurdun kesenleri astılar
sen uyudun asılanlar dirildi

Mustafa'm Mustafa Kemal'im

Karalar kuşanmış Karadeniz akmam diyor
dokunmayın ağlamaktan bıkmam diyor
bu gece kıyamet gecesi bu vapur Bandırma vapuru
yattığı yer nur olsun Mustafa Kemal
ben ölümden korkmam diyor
korkmam diyen dilleri toz oldu toprak oldu
değirmen döndü dolandı yıllar oldu
bir kusur işledik bağışlar mı kim bilir

O bize öğretmedi kazan kaldırmasını
günahı vebali öğretenin boynuna
erdirep oldurana ana avrat sövmesini
yüreğim kırıldı kanım kurudu
var git Karadeniz var git başımdan
mızıka çalındı düşün mü sandın
bir yol koyup gidene gelir mi sandın

Mustafa'm Mustafa Kemal'im

Ankara'nın taşına bak
tut ki baktım uzar gider efkârım
çayır ağlar çimen ağlar ben ağlarım
gözlerimin yaşına bak
Ankara Kalesi'nde Rasattepe'de
bir akça şahın gezer dolanır
yaşın yaşın mezarını aranır
şu dünyanın işine bak

Mustafa'm Mustafa Kemal'im..

